

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 3T/104/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3114011451
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Tóthová
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2014:3114011451.1

Uznesenie

Okresný súd Trenčín v trestnej veci proti obvinenej H. C., nar. XX.XX.XXXX v P., trvale bytom T. XX, prechodne bytom T. XXX, okr. P., pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. c) Tr. zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. a), písm. c) Tr. zákona, samosudkyňou JUDr. Evou Tóthovou v Trenčíne dňa 30.09.2014 takto

rozhodol:

Podľa § 241 ods. 1 písm. c) Tr. poriadku s poukazom na § 215 ods. 1 písm. c) Tr. poriadku sa zastavuje trestné stíhanie obvinenej H. C., nar. XX.XX.XXXX, vedené na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 3T 104/2014, pre skutok právne posúdený ako pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. c) Tr. zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. a), písm. c) Tr. zákona, na skutkovom základe, že

od presne nezistenej doby do 08:30 hodiny dňa 10.03.2014 na presne nezistenom mieste a za doposiaľ presne nevyjasnených okolností spôsobila svojmu synovi maloletému Z. C., narodenému XX.XX.XXXX, trvale bytom T. XX, zranenia spočívajúce v zmliaždení hlavy v čelovej oblasti s krvnými výronmi, zakrvácanie pod tvrdú plenu mozgovú v záhlavnej a temennej oblasti a zmliaždenie mozgu so zakrvácaním v čelovo spánkovej oblasti, kde ako následok poranenia mozgu má poškodené dieťa epilepsiu a frustnú ľavostrannú hemiparézu (čiastočné ochrnutie) akcentovanú na hornú končatinu, pričom podľa znaleckého posudku sa jedná o poranenia ťažké, ktoré vznikli pôsobením vonkajšieho priameho aktívneho násillia pri údere do hlavy, prípadne pri nefyziologických pohyboch hlavou dieťaťa spôsobených prudkým trasením, hodením alebo udrením,

pretože je nepochybné, že skutok nespáchala obvinená.

odôvodnenie:

Dňa 21.08.2014 bola na Okresný súd Trenčín pod č. 2Pv 360/14/3309-18 podaná obžaloba prokurátora Okresnej prokuratúry Trenčín zo dňa 20.08.2014 na obvinenú H. C., nar. XX.XX.XXXX, pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. c) Tr. zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. a), písm. c) Tr. zákona, a to na skutkovom základe uvedenom v citovanej obžalobe, ako aj vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Samosudkyňa Okresného súdu Trenčín dôkladne preskúmala obžalobu a obsah trestného spisu pod sp. zn. 3T 104/2014 vrátane vyšetrovacieho spisu OR PZ Trenčín, OKP, ČVS: ORP-368/1-VYS-TN-2014. Z vyšetrovacieho spisu vyplynulo nasledovné:

Obvinená H. C. vo svojej výpovedi poprela spáchanie skutku, pre ktoré jej bolo vznesené obvinenie. O jej dieťa Z. C. sa stará ona a občas aj jej otec A. C., a to keď ide do obchodu. K zraneniu Z. C. zo dňa 10.03.2014 uviedla, že sa nachádzal s Z. C. a druhým dieťaťom, už 19 mesačným dieťaťom, B. C. v obývačke. Z. bol v kočíku a B. behal v pavúku. Po hodine začal byť Z. zlý. Tak mu skúšala dávať najesť a vypil aj trochu čaju. Následne ho išla kolísať v kočíku, pričom ho kolícala zo strany na stranu. Po chvíli sa jej vyšmykli ruky a kočík jej spadol. Celý sa prevrátil na ľavú stranu a Z. spadol na zem, na ľavú stranu

hlavy a prevrátil sa na chrbát. Dieťa z pádu ostalo vyľakané, malo vygúlené očka. Preto ho pobúchala po zadku, dala mu vypíť čaj, ktorý aj pil, rozprávala sa s ním, pričom dieťa sa usmievalo, neplakalo. Staršieho syna B. dala do postieľky a zavolała na svojho otca a povedala mu, čo sa stalo. Otec vzal Z. na ruky a povedal, aby zavolał jej priateľa B. C., otca dieťaťa, a povedal, aby išli k lekárske. Urobila tak ako otec povedal. S priateľom B. C. išli do ľavy k doktorke K., potom na chirurgiu a následne do nemocnice v Bratislave. Dieťa vobec neplakalo. Bol trochu zľakaný. Tiež uviedla, že keď bol Z. vo veku 4 až 5 mesiacov, tak asi trikrát spadol, a to vždy keď ho v kočíku hojďala a kočík bol zo zadnej strany otvorený a dieťa cez zdanú stranu vypadlo hlavou dole a narazilo o zem zadnou stranou hlavy. Pri týchto pádoch si však nevšimla, že by dieťaťu niečo bolo, ani neplakal, a preto s ním na ošetrovanie nešla. Nevedela však uviesť ako časovo tieto pády nasledovali a aký časový odstup bol medzi jednotlivými pádmi. Na záver dodala, že nikomu inému Z. nespadol.

Mgr. B. A., pracovníčka ÚPSVaR Trenčín, pracovisko ľlava, splnomocnená ÚPSVaR Trenčín - ustanoveným opatrovníkom mal. Z. C., v postavení svedkyne - poškodenej uviedla, že dňa 12.03.2014 bolo na ÚPSVaR Trenčín emailom doručené oznámenie DFNSP v Bratislave, že dňa 10.03.2014 bol v tejto nemocnici prijatý mal. Z. C.. V správe sa tiež uvádzalo, že na základe vyšetrení a stanovení diagnóz (poranenie hlavy, vnútrolebečné krvácanie) bol maloletý preložený na detskú kliniku anestéziológie a intenzívnej medicíny. V správe tiež uviedli, že na Okresnú prokuratúru Trenčín bolo zaslané trestné oznámenie a požiadali ÚPSVaR Trenčín o predbežné umiestnenie maloletého mimo rodinu. Po prijatí oznámenia začal ÚPSVaR Trenčín vykonávať opatrenia v zmysle zákona č. 305/2005 Z.z.. Dňa 12.03.2014 okamžite vykonali, aj v prítomnosti starostu obce Zliechov, prešetrovanie sociálnej situácie v rodine maloletého Martina C., a to aj vzhľadom na skutočnosť, že v domácnosti sa nachádzal aj maloletý B. C.. V čase šetrenia sa v domácnosti nachádzali matka H. C., otec dieťaťa B. C., starý otec A. C. a brat matky A. C.. Vo vzťahu k zistenia zo šetrenia poukázala na správu zo dňa 14.04.2014, ktorá bola zaslaná OO PZ ľlava. Na základe vykonaných opatrení bol podaný podnet zo dňa 01.04.2014 na vydanie predbežného opatrenia o umiestnenie maloletého Z. C. do ústavnej starostlivosti. Uznesením Okresného súdu Trenčín č. k. 30P 76/2014-8 zo dňa 07.04.2014 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne č. k. 5CoP 26/2014-21 zo dňa 13.05.2014 bol maloletý Z. C. dňa 17.04.2014 umiestnený do ústavnej starostlivosti Detského domova Púchov, kde sa nachádzal aj v čase výsluchu. Poukázala, že detskou lekárskou neboli informovaní, že dňa 10.03.2014 došlo k nejakému úrazu dieťaťa a neboli požiadaní o prešetrenie starostlivosti o maloletého B. C.. Tiež uviedla, že voči obvinenej H. C. bolo na ÚPSVaR Trenčín vedené v minulosti konanie, ktorého výsledkom bolo jej umiestnenie do starostlivosti Reedukačného centra v Zlatých Moravciach, a to na základe uznesenia Okresného súdu Trenčín sp. zn. 30PPom 3/2011 zo dňa 23.08.2011. V centre bola od 25.08.2011 a dňa 29.09.2011 z centra ušla, pričom jej nezvestnosť bola nahlásená na políciu. Ústavná starostlivosť jej nariadená nebola, nakoľko sa jej, ako maloletej matke, dňa 13.09.2012 narodil maloletý B. C., ktorého otcom je B. C.. Vo veci maloletého B. C. boli novorodeneckým oddelením nemocnice v ľlave požiadaní o prešetrenie starostlivosti, keďže obvinená s dieťaťom, maloletým B. C., z nemocnice ušla. Uznesením Okresného súdu Trenčín č. k. 26P 307/2012-13 zo dňa 28.09.2012 bolo nariadené predbežné opatrenie, ktorým sa maloletý B. C. odovzdal do starostlivosti Reedukačného centra v Zlatých Moravciach. Vzhľadom na to, že došlo k zmene starostlivosti v tom čase maloletej obvinenej, nebol maloletý B. C. umiestnený v tomto centre. Uznesením Okresného súdu Trenčín č. k. 26P 307/2012-30 zo dňa 07.01.2013 bolo predchádzajúce uznesenie zrušené. O zmenu starostlivosti požiadal A. C., otec obvinenej, a uznesením Okresného súdu Trenčín č. k. 31P 327/2011-55 zo dňa 09.10.2012 bola obvinená ponechaná v osobnej starostlivosti otca. Uviedla, že v minulosti neriešili žiadne podnety vo vzťahu k zlej starostlivosti o deti obvinenej. V tejto súvislosti uviedla, že rodinu obvinenej navštívili náhodne dňa 17.10.2013, a to z dôvodu, že obvinená bola v evidencii sociálnej kurately, keďže v minulosti porodila ako neplnoletá. Pri tomto šetrení zistili, že obvinená má ďalšie dieťa, a to maloletého Martina Berkyho, pričom pri šetrení nezistili žiadne nedostatky v starostlivosti.

Svedok B. C., druh obvinenej a otec maloletého Z. C., uviedol, že dňa 10.03.2014 odišiel asi o 07.10 hod. s R. T. a Q. N. do práce, pričom doma ostali s obvinenou a oboma deťmi aj svokor a švagor. Medzi 08.00-08.30 hod. mu s plačom volala obvinená, aby utekal domov, pretože Z. vypadol s kočíka. Asi za 20 minút sa vrátil domov. Spolu s ním prišli R. T. a Q. N.. Obvinená mu povedala, že sa jej vyšmykol kočík a Z. z neho vypadol. Žiadne viditeľné znaky zranenia na dieťati nevidel. Dieťa vzal do rúk, pričom plakalo. Potom sa začalo usmievať na neho a hladkalo ho. Spolu s obvinenou a dieťaťom išli k doktorke K. do ľlavy, ktorá ich poslala na chirurgiu a odtiaľ išli na röntgen. Doktor im povedal, že z röntgenového snímku sa mu zdá, že dieťa má prasknutú lebku, a preto by mali ísť s dieťaťom do Bratislavy. Obvinená

tak s dieťaťom išla sanitkou do Bratislavy. On sa medzitým vrátil domov pre veci a následne išiel za nimi do Bratislavy. V Bratislave im oznámili, že dieťa ostane v nemocnici na pozorovanie a za dva dni by ho mali prepustiť. Na druhý deň volal doktorovi, ktorý mu oznámil, že dieťaťu urobili vyšetrenie na CT a dieťa si ponechajú ešte na pozorovanie. Po dvoch týždňoch im oznámili, že dieťa prevážajú do Trenčína. Uvedol, že neverí, že by k pádu dieťaťa dňa 10.03.2014 došlo úmyselným konaním obvinenej. Nevedel o predchádzajúcich asi troch pádoch maloletého Z., ktoré uviedla vo svojej výpovedi obvinená, ani o tom, že by maloletý Z. padol na zem aj inej osobe. V čase jeho neprítomnosti alebo neprítomnosti obvinenej sa o maloletého Z. stará A. C. starší. Dieťa chodievajú navštevovať každý druhý deň. Nevšimol si žiadnu zhoršenú pohyblivosť niektoej z končatín. Maloletý Z. sa normálne hrá. O tom majú fotky aj videozáznam.

Svedok A. C., otec obvinenej, vypovedal, že dňa 10.03.2014 sa nachádzal v domácnosti aj so synom A. C., pričom ráno maloletého Z. kŕmil. Bol so synom, keď na neho obvinená zakričala, že Z. spadol. Utekal za nimi. Dieťa vzal do rúk, pozrel sa či mu niečo nie je. Dieťa hýbalo rukami. Následne obvinenej prikázal, aby s dieťaťom išla k lekárovi. Poprel, že by dieťa bolo niekedy bité. Uvedol, že obvinená sa stará o obe jej deti a má rada aj deti jej druha z jeho predchádzajúceho vzťahu. Maloletého Martina opatruje, a to keď jeho rodičia idú do obchodu, alebo keď idú s druhým dieťaťom k lekárke. Aj keď príde z práce, tak sa venuje obom vnukom a chodí s nimi na vychádzky. S maloletým Z. chodí aj jeho syn A. C. aj matka B. C.. Väčšinou však s ním býva on. Ich domácnosť navštevujú aj deti B. C. z predchádzajúceho vzťahu, ale bez jeho dozoru, alebo dozoru iného dospelého, s maloletým Z. neboli. Keď išla obvinená preč, tak si vždy vybavil voľno, aby nenechal dieťa inému. Poprel, že by mu niekedy maloletý Z. vypadol z rúk. Nevedel o tom, že by maloletý Z. spadol na hlavičku aj inokedy a ani obvinená mu nič nespomínala. Uvedol, že obaja rodičia sa o ich maloleté deti riadne starajú a pravidelne navštevujú lekára. Nikdy na maloletých deťoch žiadne zranenie nevidel, a to maloletého Z. aj prebaľoval. Obaja rodičia navštevujú maloletého Martina v Púchove a chodievajú spolu s nimi.

Svedok A. C., brat obvinenej, vypovedal, že dňa 10.03.2014 bol s otcom vonku, keď obvinená vybehla von a povedala im, že sa jej prekotil kočiar. Otec vzal maloletého Z. na ruky, dal mu napíť čaj a dali mu zajesť. Dieťaťu nič nebolo. Následne otec povedal, aby dieťa pre istotu vzali k lekárovi. A tak švagor B. C. s obvinenou a maloletým Z. išli k lekárovi do Ilavy. S maloletým Z. sa niekedy hráva, a keď obvinená ide k lekárovi, tak sa o dieťa stará spoločne s otcom. Stáva sa tak dvakrát za mesiac. O dieťa sa stará aj, keď jeho rodičia idú na nákup. Poprel, že by mu niekedy maloletý Z. pri opatrovaní spadol na zem alebo si inak zranil v oblasti hlavy. Nevedel o tom, že by maloletý Z. spadol na hlavičku aj inokedy a ani obvinená mu nič nespomínala. Dňa 10.03.2014 ani nikdy predtým si na maloletom Z. žiadnych viditeľných zranení, či zlého zaobchádzania, nevšimol. Obvinená a B. C. sa o svoje deti starajú ako normálni rodičia. Do domácnosti chodí aj B. C., matka B. C., a to 3 až 4 krát do týždňa za vnukom. Nevie, či bol niekedy maloletý Z. po nejaký čas len v prítomnosti B. C..

Svedkyňa B. C., matka B. C., druha obvinenej, vypovedala, že vnuka chodila navštevovať každý deň v čase medzi 11.00 až 12.00 hod.. Dieťa chodí navštevovať spolu s ostatnými členmi rodiny aj do ústavu. Dieťa bolo vždy čisté, okúpané, nakŕmené a spokojné. Nikdy nevidela, že by sa obvinená správala k dieťaťu neadekvátne. K udalosti zo dňa 10.03.2014 uviedla len to, čo jej povedal syn, a to že dieťa vypadlo z kočíka a že syn s ním išiel k lekárovi. Podľa názoru svedkyne muselo ísť len o nešťastnú náhodu. Uvedla, že väčšinu času s maloletým Z. trávil čas A. C. starší, otec obvinenej. Nikdy sa o maloletého Z. nestarala sama, bez prítomnosti iných osôb z domácnosti. Nikdy jej maloletý Z. nespadol na zem, ani sa inak nezranil v oblasti hlavy a ani nemá vedomosť, že by maloletý Z. niekedy inokedy spadol na hlavičku. Taktiež si nevšimla na maloletom Z., ani na jeho bratovi, žiadneho zranenia, čin známok zlého zaobchádzania. Potvrdila, že rodičia maloletého Z. chodievajú spolu so synom k nej na návštevu.

Zo znaleckého posudku č. 20/2014 zo dňa 16.04.2014, ktorý vypracoval MUDr. A. Q., PhD., vyplynulo nasledovné:

Maloletý Z. C. utrpel podľa skúmanej dokumentácie dňa 10.03.2014 poranenia, a to zmliaždenie hlavy v čelovej oblasti s krvnými výronmi, zakrvácanie pod tvrdú plenu mozgovú v záhlavnej a temenej časti, zmliaždenie mozgu so zakrvácaním v čelovo spánkovej časti, ktoré vznikli priamym mechanizmom (priamym pôsobením tvrdého predmetu hladkého povrchu) a nepriamym mechanizmom (vznik pri údere hlavy, prípadne pri nefyziologických pohyboch hlavou).

Podľa zistení znalca rozsah poranenia prakticky vylučuje jeden pád z kočíka naviac, keď na hlave neboli popísané čerstvé traumatické zmeny v zmysle zmliaždenia alebo porušenia čerstvého krytu v mieste kontaktu hlavy so zemou.

Pri vyšetrení maloletého znalcom dňa 15.04.2014, ani pri jeho prijatí na Klinikum pediatrie a neonatológie dňa 27.03.2014, neboli viditeľné žiadne zranenia.

Zranenie maloletého nebolo potrebné riešiť operačne. Zranenie bolo sprevádzané epileptickými záchvatmi a čiastočným ľavostranným ochrnutím, ktoré sa postupne upravovalo. Z medicínskeho hľadiska ide o ťažké poranenia.

Prechodným následkom zranenia sú epileptické záchvaty a čiastočné ľavostranné ochrnutie. O tom, či ide o trvalé následky, bude možné konštatovať až rok po skončení liečby. Aj keď bude ťažko posúdiť, či je ďalší psychomotorický vývoj výsledok len úrazu alebo aj následok predčasného pôrodu v 35 týždni tehotenstva. Znalec poukázal, že pediater už pred úrazom odporučil neurologické vyšetrenie maloletého, na ktoré sa obvinená s dieťaťom nedostavila.

Konzultáciou znalca s pediatrom bolo zistené, že dieťa je čulé, usmievavé a so psychomotorickým vývojom na úrovni 3 až 4 mesiaca, pričom dieťa malo v čase skúmania 8 mesiacov. Psychomotorická úroveň súvisí aj s predčasným pôrodom dieťaťa a stimuláciou psychomotorického vývoja v domácom prostredí pred úrazom. Znalec poukázal, že podľa obvodného pediatra obvinená chodila s dieťaťom len na niektoré odborné vyšetrenia, pričom dieťa vzhľadom na predčasný pôrod vyžadovalo sledovanie vo viacerých odborných ambulanciách.

Zraneniami bol poranený mozog v čelovej oblasti vpravo. Pri danej intenzite vznikli poranenia, a to epileptický záchvat a čiastočné ľavostranné ochrnutie. Vzhľadom na poranenie mozgu ide o ťažkú ujmu. Podľa zdravotných záznamov dostupných znalcovi sa maloletý na spôsobené zranenia v minulosti neliečil. Vzhľadom na výsledky CT vyšetrenia mozgu a vyšetrenia magnetickou rezonanciou sa podľa názoru znalca môže jednať o syndróm traseného dieťaťa. Jediné vizuálne overiteľné poranenie, a to zmliaždenie v čelovej oblasti, boli popísané počas hospitalizácie v DFN Bratislava a jedným z mechanizmov bol úder alebo údery tvrdým predmetom hladkého povrchu do čelovej oblasti, avšak spôsobený pred údajným pádom z kočíka dňa 10.03.2014, a to vzhľadom na okolnosť, že krvné výrony už boli v štádiu vstrebávania.

Podľa odborného vyjadrenia doc. MUDr. S. K., CSc. zo dňa 03.06.2014 boli u maloletého Z. C. zistené závažné poškodenie mozgu s rozsiahlym krvácaním medzi mozgovými obalami a krvácanie do mozgového tkaniva čelového a temenného laloka pravej pologule. Zranenia môžu byť dôsledkom závažného úrazu alebo úderu, ale môže sa jednať aj o spontánne krvácanie z cievnej malformácie mozgu, ktorá však nebola vyšetreniami potvrdená. Preto je najpravdepodobnejšou príčinou krvácania do mozgu je kardiocerebrálne poranenie. Vznik úrazu podľa obvinenej, teda prevalením kočíka, je ako príčina tak závažného poranenia nepravdepodobný. Syndróm traseného dieťaťa sa nedá jednoznačne vylúčiť, a to vtedy, ak bol maloletý vyhadzovaný do vzduchu a pritom narazil na strop alebo inú prekážku. Jediným údajom svedčiacim pre syndróm traseného dieťaťa, čiže drobné opakované poranenia, je údaj pri vyšetrení MUDr. E. v deň prijatia, t. j. 11.03.2014, kedy pri vyšetrení zistila na tvári staršie hematómy (modriny). Podľa charakteru úrazu sa k syndrómu týraného dieťaťa nedá vyjadriť.

Podľa správy o povesti z Obce Zliechov zo dňa 20.03.2014 obvinená a ani ostatní členovia domácnosti, neboli obcou priestupkovo riešení, ani na nich neboli podané oznámenia za fyzické napadnutie či obťažovanie. Obvinená ani jej druh nepoživajú alkoholické nápoje alebo iné psychotropné látky. Starostlivosť o maloletých B. a Z. je podľa poznatkov obce (zo stretnutí v obci) na dobrej úrovni. Deti kočikujú, pričom deti sú čisté a oblečené primerane k počasiu.

Podľa § 241 ods. 1 písm. c) Tr. poriadku obžalobu podanú na súde pre prečin a zločin s hornou hranicou trestnej sadzby neprevyšujúcou osem rokov preskúma samosudca a podľa jej obsahu a obsahu spisu trestné stíhanie zastaví, ak sú tu okolnosti uvedené v § 215 ods. 1.

Podľa § 215 ods. 1 písm. c) Tr. poriadku prokurátor zastaví trestné stíhanie, ak je nepochybné, že skutok nespáchal obvinený.

Na základe vyššie oboznámených skutočností pri preskúmaní obžaloby dospela samosudkyňa k názoru, že je nepochybné, že stíhaný skutok nespáchala obvinená, a preto postupom podľa vyššie citovaných ustanovení Tr. poriadku trestné stíhanie zastavila. Samosudkyňa v tejto súvislosti poukazuje na vyššie

oboznámené dôkazy zabezpečené v prípravnom konaní, ktoré netvorí súvislý celok odôvodňujúci postavenie obvinenej pred súd. Žiadny zo zabezpečených dôkazov nepreukazuje, že stíhaného skutku sa mala dopustiť obvinená.

Obžaloba vychádza zo znaleckého posudku MUDr. A. Q., S., podľa ktorého zistené zranenia neboli spôsobené pádom maloletého poškodeného z kočíka zo dňa 10.03.2014, tak ako uvádza obvinená. Znalec konštatoval existenciu syndrómu traseného dieťaťa, a to vzhľadom na početné krvácania a zmliaždenia v čelovej oblasti, pričom jedným z mechanizmov ich vzniku bol úder alebo údery tvrdým predmetom hladkého povrchu, avšak spôsobený pred dňom 10.03.2014, keďže zranenia sú už v štádiu vstrebávania. Taktiež zo zabezpečeného odborného vyjadrenia doc. MUDr. S. K., L., vyplynulo, že vznik úrazu podľa obvinenej, t. j. pád maloletého poškodeného pri prevaleaní kočíka, je ako príčina tak závažného poranenia nepravdepodobný, pričom syndróm traseného dieťaťa sa podľa jeho názoru nedá jednoznačne vylúčiť. Z uvedených zabezpečených dôkazov síce vyplýva, že došlo k zraneniam maloletého poškodeného, ale ich vznik nesúvisí s jeho pádom z kočíka zo dňa 10.03.2014, ktorý popísala obvinená, pričom ani z ostatných zabezpečených dôkazov v prípravnom konaní nevyplýva, že by uvedené poranenia vznikli v súvislosti s konaním obvinenej.

Ďalší členovia domácnosti vypočutí v postavení svedkov, teda B. C., A. C. st. a A. C. ml., ako aj svedkyňa B. C., ktorá domácnosť obvinenej často navštevuje, popreli, že by zo strany obvinenej dochádzalo k zlému zaobchádzaniu s maloletým poškodeným Z. C..

Samosudkyňa tiež poukazuje na výpoveď Mgr. B. A., ktorá uviedla, že v minulosti sociálna kuratela neriešila žiadne podnety vo vzťahu k zlej starostlivosti o deti obvinenej. Domácnosť obvinenej navštívili pracovníci sociálnej kurately náhodne dňa 17.10.2013, a to z dôvodu, že obvinená bola v ich evidencii, keďže v minulosti porodila ako neplnoletá a zistili, že obvinená má okrem maloletého B. C. aj ďalšie dieťa, a to maloletého Z. C., pričom pri šetrení sa nezistili žiadne nedostatky v ich starostlivosti.

Rovnako zo správy Obce Zliechov vyplýva, že obvinená s druhom svojím maloletým deťom poskytujú dostatočnú starostlivosť zodpovedajúcu ich možnostiam.

Žiadny z vyššie uvedených dôkazov tak nepreukazuje, že stíhaný skutok spáchala práve obvinená. Bola to práve obvinená, ktorá dňa 10.03.2014 vyhľadala lekárske ošetrovanie pre maloletého Z. C.. Obvinená síce priznala, že maloletý Z. C. jej aj v minulosti, teda pred dňom 10.03.2014, asi trikrát vypadol z kočíka, ale spájanie následkov zistených znaleckým skúmaním v prípravnom konaní s týmito pádmi a vyvodzovanie akýchkoľvek súvislostí, je len dohadom.

Vzhľadom na odstup času od vzniku poranení maloletého Z. C. (postupné vymiznutie niektorých poranení - vstrebávanie krvných výronov) a s prihliadnutím na skutočnosť, že bude ťažko posúdiť, v akom rozsahu je ďalší psychomotorický vývoj (možné pretrvanie epileptického záchvatu a čiastočného ľavostranného ochrnutia) maloletého poškodeného len následkom znaleckým skúmaním zistených poranení alebo aj následkom jeho predčasného pôrodu v 35 týždni tehotenstva, tak samosudkyňa dospela k záveru, že ďalšie znalecké skúmanie maloletého poškodeného neprinesie konkrétnejšie zistenia, keďže chýbajú aj niektoré odborné vyšetrenia maloletého poškodeného, pretože obvinená s dieťaťom neabsolvovala všetky potrebné vyšetrenia, pričom predčasný pôrod maloletého poškodeného si vyžadoval sledovanie vo viacerých odborných ambulanciách. Preto nemožno zistiť a zohľadniť, aký dopad na zdravotný stav maloletého poškodeného mali jeho asi tri pády z kočíka pred dňom 10.03.2014, ktoré uviedla obvinená vo svojej výpovedi.

Zhodnotením zabezpečených dôkazov v prípravnom konaní dospela samosudkyňa k záveru, že je nepochybné, že stíhaný skutok nespáchala obvinená. Okrem zabezpečených dôkazov v prípravnom konaní ani prokuratúra po podaní obžaloby, ani obhajoba pri záverečnom preštudovaní vyšetrovacieho spisu a po podaní obžaloby, nežiadali vykonať ďalšie dôkazy. Samosudkyňa je toho názoru, že neexistujú ďalšie dôkazy, ktoré by bolo potrebné vykonať v konaní pred súdom a na základe doposiaľ zabezpečených dôkazov možno rozhodnúť tak, že sa trestné stíhanie zastaví, pretože je nepochybné, že skutok nespáchala obvinená. Preto nepovažovala samosudkyňa za potrebné nariaďovať hlavné pojednávanie, na ktorom by následne obvinenú spod obžaloby oslobodila.

Na základe vyššie uvedeného preto rozhodla tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu môže prokurátor a obvinený podať sťažnosť do 3 (troch) dní odo dňa jeho oznámenia (doručenia) prostredníctvom Okresného súdu Trenčín na Krajský súd v Trenčíne. Podaná sťažnosť má odkladný účinok.